

OKOLÍ

Největším lákadlem Florencie je samozřejmě umění a architektura. Nikdo ale (kromě opravdu vášnivých milovníků umění) není schopen potulovat se po galeriích, muzeích, palácích a kostelech po celou dobu pobytu. Procházka po Florencii bez obrazů a soch, procházka po Florencii, která tu bude jen pro vás, bude jistě zpestřením vaší návštěvy. Na jih od města, od Porta Romana na Piazza Francesco Ferrucci, vede stezka Viale dei Colli, která byla založena roku 1868. Je téměř 6 kilometrů dlouhá a patří k nejkrásnějším promenádám v Itálii. Půvabnou krajinou vystoupá až k Piazzale Michelangelo, rozlehlé terase, z níž se vám otevře jeden z dalších úchvatných výhledů na město a údolí řeky Arno. Najdete zde i druhou kopii Michelangelova Davida a kouzelný kostelík San Miniato z 11. století. Někdy odpoledne zde můžete slyšet místní mnichy zpívat gregoriánské chorály.

INFORMACE

www.aboutflorence.com
www.florencedream.com
www.initaly.com/regions/tuscany
www.italytour.com
www.italiamia.com

FOTO: ARCHIV

Časopis IN spolupracuje s řadou průvodců Lonely Planet, které v češtině vydává nakladatelství Svojtka & Co.

SVOJTKA&Co.
NAKLADATELSTVÍ

→ Jediné dílo Michelangelova v galerii Uffizi je Svatá rodina z roku 1504. Kromě Leonarda a Michelangela je zde zastoupen i třetí z renesančních velíků – Tizian – svými obrazy Madona se stehlíkem a Autoportrét. Z Tizianových maleb můžete obdivovat jeho smyslnou Venuši z Urbina či Floru. Kromě těchto známých jmen můžete v galerii objevovat neméně cenné kresby dalších umělců, také sochařská díla, koberce, šperky, zbraně a archeologické nálezy.

Prohlídka galerie Uffizi stojí určitě za váš čas. Vyhraďte si aspoň jeden den, prohlédněte si slavná mistrovská díla, občas se vykleňte z okna a zadívejte se na krásné panorama města s řekou Arno a starobylým městem.

Návštěva galerie ale může mít jeden háček. S vysokou proslulostí a atraktivitou se zvyšuje i fronta na vstupenky, která je zde téměř neustále. Vyhnout se jí můžete včasnou rezervací v turistické kanceláři nebo na internetu www.weekendafirenze.com.

Odpočinek slavných

Východně od muzea Uffizi narazíte na kostel Santa Croce (Svatý kříž), který projektoval Arnolfo di Cambio koncem 13. století. Kostel je zajímavý především tím, že je

Giottova Madona na trůnu v galerii Uffizi

místem posledního odpočinku mnoha italských velíků, např. Galilea, Macchiavelliho, Ghibertiho, skladatele Rossiniho a dalších.

Hrobku Michelangela, který umřel v 89 letech, najdete ve druhém výklenku pravé lodi. Již posmrtná pouť Michelangela do Florencie byla plná nástrah. Řím totiž nechtěl umělcovo tělo vydat, a tak ho Florentané museli propašovat z Říma v pytli se šatstvem. Podobný převoz chtěli provést i s literárním velíkem Dantem, kterého nechtěla vydat zase Ravenna. Umělcovo tělo hlídali dobře, a tak se dnes v kostele Santa Croce musíme smířit pouze se symbolickým náhrobkem.

Kromě náhrobků slavných přitahuje kostel sérií Giottoových fresek, Donatellovou dřevěnou sochou Ukřižování a zejména Kaplí Pazzi, kterou vytvořil Brunelleschi.

Ponte Vecchio

Přes vody řeky Arno se širokými břehy vedou dva krásné mosty. Most Ponte Santa Trinita byl zničený v roce 1944 bombardováním, po válce byl však znovu postaven podle originálu ze 16. století.

Krásnější a mnohem populárnější je ten nejstarší most ve Florencii – Ponte Vecchio. Na místě, kde stojí dnes, byl vystaven původní kamenný most již v době římského impéria. Během staletí byl však ničen povodněmi a znovu obnovován. Až v roce 1345 mu byla dána dnešní podoba s pev-

nými pilíři a oblouky, které odolávaly řece i během záplav. Od roku 1593 se přímo na mostě začaly budovat malé obchůdky se svými zadními místnostmi zavěšenými nad řekou. Původně to byly řeznické krámký, z nichž odpady vyhazovali přímo do řeky. Velkovévoda Ferdinand I. však nesnášel zápach, kterému nešlo uniknout při přechodu mostu, a tak koncem 16. století nařídil, že na mostě smějí být jen obchody klenotníků a zlatníků. A toto nařízení se dodržuje dodnes.

Tam za mostem v ulicích...

Čtvrt' za mostem Ponte Vecchio byla v renesanční době vyhrazena aristokracii a svůj dvůr tam měl i rod Medičejských. I dnes lze v ulicích rozpoznat bohatství, urozenost a vznešenost, jež nedovolily vstoupit chudobě a utrpení. Majetná aristokracie se schovávala do svých honosných domů a sídel, kde pořádali hlasité slavnosti, aby přehlušili křik chudiny.

Palác Pitti, který dnes slouží jako muzeum, a zahrady získala žena knížete Cosima – Eleonora z Toleda – od obchodnické rodiny Pittiů roku 1649 jako sídlo rodiny Medičejských. V muzeu uvnitř paláce s nádhernými interiéry pak můžete poznat historii této šlechtické rodiny. Součástí muzea je i galerie, která se pyšní skvostnými uměleckými rodinnými sbírkami. Najdete zde obrazy velkých malířských umělců od Tiziana, Rubense, Raffaela po Caravaggia. Po galerii Uffizi se jedná o druhou nejdůležitější uměleckou sbírku ve Florencii.

Až vás celé to umění unaví, je čas odpočinout si ve stínu cypřišů, pinií a dubů v zahradách paláce Boboli, které najdete jižně od Palazzo Pitti. Park, 45 tisíc metrů čtverečních, s romantickými zákoutími, fontánami a plastikami se rozkládá na mírném svahu a z jeho teras se otevírá překrásný pohled na Florencii. ●

MICHAELA FRICOVÁ